

Ny klimalov – en test på politikernes integritet

Ole Henrik Ellestad*

Mens IPCC-kampanjen har begynt å rakne internasjonalt skal Stortinget vedta en klimalov basert på den frivillige Parisavtalen som reduserer global middeltemperatur kun med 0,2° C om den oppfylles. En Nature-artikkel om utflating av global middeltemperatur på 20. året viser at IPCCs beregningsmodeller er grovt feilaktige. 'Støttespilleren' Nature vil sikre seg et bedre ettermæle. Selv New York Times kom med en kritisk artikkel, og The Times har gjort det lenge. De store landene Kina, India og Russland satser aktivt på kull, USA likeså om det er lønnsomt. Brexitpolitikere er misfornøyd med klimaloven fra 2008 og går for billig energi for å styrke Englands posisjon. Også EU-land er i opposisjon. Norges ensidige bidrag er intet verd. Norske politikere rekker akkurat å skade sitt ettermæle og folks respekt for lovverket før solens kommende kalde faser viser at den dominerer klima, og at varmere klima er en fordel for Norge og den øvrige verden.

Hva skal vi med en klimalov ?

Er IPCCs drivhusteorier troverdige? Er oppvarmingen fra 1980 uheldig for Norge, den nordlige halvkule og øvrige verden? Er årlige midler til klimaforskning og tiltak på ca 25 milliarder per år over Statsbudsjettet og enda større samlede investeringer vel anvendte penger? Må vi redde en verden som viser at de ikke tror på IPCC? Vil oppfyllelse av Parisavtalen bidra? Svaret på alle spørsmålene er NEI. Menneskenes utslipp av drivhusgasser har liten og faktisk positiv betydning for klima.

Det blir stadig tydeligere at klodens og kontinentenes klima bestemmes av solsystemets variasjoner med solens og månens varierende påvirkning av vinder og havstrømmer. Nå skal vi gå mot kaldere tider med minimum rundt 2040 spår de fleste solforskere – som under Napoleonstiden eller kanskje den kaldeste delen av Lille istid. Verd å minne om at solforskere notorisk har hatt en svak posisjon i IPCCs rapportering.

Kaldere eller varmere?

Dermed utformes en lov som skal dekke oppvarming, mens det høyst sannsynlig blir kaldere. Det politiske spillet mellom partiene har tatt overhånd med venstresiden i føringen. 2° C-målet, Parisavtalen og EUs politikk skal ligge til grunn. Om Parisavtalen oppfylles skal temperaturen i år 2100 være redusert med 0,17° C eller 0,2° C beregnet henholdsvis av Bjørn Lomborgs institutt og MIT. Med unntak av det grønne fondet på 100 milliarder dollar årlig til utviklingslandene er det en skinnavtale. Er det slik at politikere i det skjulte faktisk er kjent med CO₂s beskjedne bidrag og spiller på at naturen ordner dette?

Det skrives at loven og realiseringen må ha en åpenhet, bred demokratisk forankring og bygge på den beste klimavitenskapelige kunnskap. Det tjener ikke politikernes fremtidige renommé at det er kunnskap fra miljøer og organisasjoner de selv har oppnevnt og finansiert basert på en tilsynelatende sammenheng mellom temperatur og CO₂ i 20 år, 1980–2000. Og på vitenskapelige konklusjoner de selv har søkt å påvirke. I «verdens beste land» har Stortinget aldri fulgt opplegg fra f.eks. UK-parlamentet og US-Kongressen med grundig vitenskapelig belysning av viktige tema eller søkt den omfattende alternative kunnskap om naturlige variasjoner. Nå var det 5 minutter per aktør for dem som ønsket.

KÅBLIG: Vaktmester Stig Halvorsen ved Frognersteteren måtte bare finne fram snøskuffen torsdag morgen.
FOTO: TROND SOLBERG
På terrassen utenfor Frognersteteren var vaktmester Stig Halvorsen i full sving med snøskuffen.

Utklipp fra VG 11.mai 2017, det viser naturens eget bidrag til høringen om ny klimalov.

Les om Klimarealistenes [bidrag](#). Klimarealistenes [spørreundersøkelse](#) under Arendalsuken indikerer da også at kunnskap om enkle faktatall om CO₂ og dens betydning er særdeles mangelfull etter 30 år med informasjon i et «opplyst» land. Hvor ble det av \$100 i grunnloven?

Utflatingen av global middeltemperatur har hele tiden blitt søkt benektet av IPCC-leirens sentrale forskere i Norge, media og politikere. Hastepublikasjonene med NOAAs Tom Karl i spissen fjernet «pausen» og banet vei for Parisavtalen. Nå er arbeidet diskreditert, men Parisavtalen legges fremdeles til grunn. Men samtidig med høringen [publiseres i Nature](#): utflatingen av global middel-

temperatur forsetter på 20. året. Det er lengste periode for å karakterisere modellene som grovt feilaktige selv for de mest tålmodige.

Flere medier svikter IPCC-leiren

Den særdeles prestisjefylte Nature har vært en støttespiller for IPCC-leiren med publisering av flere arbeider om IPCCs viktigste tema som f.eks. grunnlaget for den famøse «Hockeykølla». Men nettopp derfor er denne nye publikasjonen så viktig. Svakheten i IPCC-teorien er nå så åpenbare at selv Nature ønsker å bli mer balansert. The Times har vært der lenge. New York Times brakte også en kritisk artikkel som fikk Michael Mann (Hockeykølla) til å aksjonere for å få journalisten avsatt, men uten å lykkes.

UK har vært en pådriver i EU, men Brexit-leiren har ingen tillit til IPCC og vil bygge fremtiden på lave energipriser uten subsidier. Også andre land følger liknende linje. Indias statsminister uttalte at klimaet varierte som før, det er menneskene som har endret seg. Og det skal ikke hindre landet i å løfte flere hundre millioner ut av fattigdom. Derfor planlegges bygging av flere hundre kullkraftverk. Kina følger opp, delvis med rehabilitering. Putins Russland tror heller ikke på IPCC, som Donald Trump og hans krets, som har kuttet sterkt i budsjettforslaget, EPA og er skeptisk til Parisavtalen. Det ventes flere avsløringer om manipulering av data fra statlige aktører.

Skal loven først vedtas er det best å lage den generell. Det tjener ikke det politiske systemet eller folket å tallfeste mål for å redusere CO₂-utslipp som ikke er noen trussel og bare vil være fordelaktig for Norge og for fattig og rik på kloden innen en temperaturøkning på 2–3° C (professor R. Tol 2014).